

Najsvätejšej Trojice

12. júna 2022

Rim 5, 1 – 5

Milé sestry a bratia v Kristovi

Doba, v ktorej žijeme, nám implicitne kladie otázku – čo máme a môžeme my kresťania priniesť dnešnému svetu. Na jednej strane sa prínos viery zdá byť dnes už zastaralý, spojený s niekdajším svetom. Mnohí majú pocit, že náboženstvo, uctievanie Boha a síl, presahujúcich obzor viditeľného a nami manipulovateľného sveta, predstavujú už len niečo dožívajúce - na čo sa pozerajú s dešpektom, alebo len so zhovievavosťou nad nedospelosťou veriacich. Na druhej strane je dnes rovnako otrasená aj viera v pokrok, v budúcnosť - v to, že rozum dokáže vyriešiť všetky problémy sveta. Nielen životné prostredie dnes už kričí, aj bezpečnosť nášho sveta sa otriasa v základoch – najnovšie udalosti spochybňujú, či sme vôbec natoľko kultúrni a disciplinovaní, aby sme sa dokázali navzájom dorozumieť.

Ak napriek tomu dnes hovoríme o viere v Boha, nechce to byť pokus o využitie situácie a o opätovné presunutie zodpovednosti a vlády nad svetom na nejaké iracionálne mimozemské sily. Aj dnes platí, že človek by sa mal snažiť svoje problémy ako dospelý riešiť sám. Boh z nás nechce mať trvalé deti, infantilné osobnosti, ktoré sa pri problémoch zbavia zodpovednosti a presunú ju na nadprirodzenú bytosť.

Boh chce byť pre nás inšpiráciou (teda po slovensky oduševnením), hybnou silou, ktorá nás chce motivovať v našej aktivite, v našom živote. Apoštol Pavol v Liste Rimanom, z ktorého sme aj dnes čítali, hovorí, že viera môže byť tou silou, ktorá hýbe našim životom. Nie zo strachu pred Bohom - ved' skrze Krista - cez živú vieru, ktorá je spojená so životom - sme už ospravedlnení. Boh nás nechce zastrašiť, ale chce nás inšpirovať, oduševniť živou vierou, nádejou a láskou, ktorá dokáže premieňať na dobro aj súženie. Život, ktorý je zakorenený vo viere, má silu prekonávať prekážky, dokáže tvorivo premieňať jednotlivé situácie – aj tie na prvý pohľad bolestivé – v náš prospech.

Dnes si pripomíname tajomstvo Najsvätejšej Trojice. Toto tajomstvo robí kresťanstvo zdanlivo ťažkým na pochopenie a zdá sa, akoby protirečilo náuke o jednom Bohu. Ale týmto tajomstvom chceme vyjadriť, že jedného a toho istého Boha stretáme rôznym spôsobom: stretáme ho nielen v Bohu Otcovi - stvoriteľovi, ale aj v Ježišovi Kristovi, ktorý solidárne s nami žil ľudským životom a takisto v Božom Duchu, ktorým sa Boh dotýka nášho vlastného života.

Toto tajomstvo má svoj zmysel cez nás, cez naše životy. Nie je to abstraktná rozumová pravda, ale pravda o živote z viery, v ktorom hľadáme súvis s duchom, duchovnými hodnotami. Len vtedy, keď žijeme tvorivo, nie staticky, nielen na mieste, ale akoby na ceste, ak svoje skutky chápeme ako výraz určitej duchovnej cesty, tam môžeme chápať toto tajomstvo. Tam, kde život vnímame ako premenu, ako prechod na ceste za duchom. Viera, ani tá v najsvätejšiu Trojicu nemôže byť statickým súhlasom s abstraktnou pravdou, ale živým kompasom, ktorý nám pomáha orientovať sa jednotlivých stále sa meniacich situáciách nášho života.

To je aj hlavná myšlienka Jánovho evanjelia, ktoré Ježišov život vníma ako cestu, pravdu, ktoré on ohlasoval. Jánovo evanjelium prepája ohlasované pravdy so životom Ježiša a vŕhne aj nás do tohto

života Ducha. Dnes hovorí, že Duch pravdy nás bude viesť v plnej pravde. Tento Duch nebude hovoriť sám zo seba, ale povie nám všetko, čo počuje. Znamená veľkú dôveru, ktorú do nás Ježiš a evanjelista vkladá.

Nech teda aj nás naša viera je pre nás povzbudením na našej ceste životom. Nie v tom zmysle, že Boh bude niečo zariaďovať za nás, ale v tom zmysle, že viera nás sprevádza pri premenách nášho života. Ak to dokážeme, potom aj my kresťania budeme môcť nanovo byť inšpiráciou - oduševnením dnešného sveta.

Viliam Arbet